

Consultatiereactie: Voorgestelde verlenging van de naturalisatietermijn

Ik dien deze reactie in als langdurig ingezetene en kennismigrant die al vier jaar in Nederland woont en werkt onder de kennismigrantenregeling. Ik ben volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving: ik betaal belasting, bezit een huis en neem actief deel aan mijn lokale gemeenschap. Ik ben sterk gekant tegen het voorstel om de naturalisatietermijn te verlengen van vijf naar tien jaar. Deze wijziging is disproportioneel, slecht onderbouwd en schadelijk voor zowel de integratie als voor het vermogen van Nederland om internationaal talent aan te trekken en te behouden.

1. Het voorstel straft integratie in plaats van het te belonen

Het verlengen van de naturalisatietermijn naar tien jaar geeft het signaal af dat integratie, inzet en participatie niet voldoende zijn: hoe veel iemand ook bijdraagt, vertrouwen komt pas na een decennium. Burgerschap zou integratie moeten belonen, niet eindeloos uitstellen. Hoogopgeleide migranten tonen hun betrokkenheid al door carrière op te bouwen, belasting te betalen, Nederlands te leren en actief deel te nemen aan de maatschappij. Hen tien jaar laten wachten voordat ze volledig bij de samenleving kunnen horen ondermijnt die inzet en ontmoedigt verdere betrokkenheid.

2. Gebrek aan bewijs of proportionele rechtvaardiging

De Memorie van Toelichting steunt zwaar op abstracte begrippen als “binding” en “loyaliteit”, maar levert geen enkel empirisch bewijs dat een verdubbeling van de wachttijd leidt tot sterkere maatschappelijke samenhang. Andere Europese landen met kortere termijnen kennen juist hogere integratie- en participatiecijfers. Er is eenvoudigweg geen aangetoond verband tussen een verblijfsduur van tien jaar en een diepere verbondenheid met Nederland.

3. Vermenging van economische en asielmigratie

Het voorstel wordt gepresenteerd als onderdeel van een breder “asiel- en migratiepakket”, maar maakt geen onderscheid tussen verschillende groepen migranten. Hoogopgeleide migranten vormen geen bron van migratiedruk; zij worden juist actief aangetrokken omdat Nederland hun vaardigheden nodig heeft. Deze maatregel ook op hen toepassen is misplaatst en disproportioneel.

4. Toename van bureaucratische en financiële lasten

De regering erkent zelf dat verlenging van de termijn zal leiden tot vaker noodzakelijke verlengingen van verblijfsvergunningen, wat kosten, administratieve lasten en onzekerheid met zich meebrengt. Dit creëert onnodige bureaucratie voor mensen die al volledig geïntegreerd en economisch zelfstandig zijn, zonder dat daar enig maatschappelijk voordeel tegenover staat.

5. Misleidende Europese vergelijkingen

De toelichting stelt dat een termijn van tien jaar “niet ongebruikelijk” is in Europa, en verwijst naar Spanje, Italië en Oostenrijk. Deze vergelijking is misleidend. De meeste EU-landen (waaronder België, Frankrijk, Portugal, Zweden en Ierland) hanteren een termijn van vijf jaar. Als Nederland de termijn op tien jaar stelt, zal het niet langer in de pas lopen met Europese normen, maar juist tot de meest restrictieve landen van de EU behoren.

6. Tegenstrijdig met de Nederlandse economische strategie

Nederland profileert zich internationaal als centrum voor talent en innovatie. De verlenging van het traject naar burgerschap van vijf naar tien jaar stuurt het tegenovergestelde signaal uit: dat hoogopgeleide professionals wel mogen bijdragen, maar niet mogen behoren. Deze tegenstrijdigheid verzwakt het concurrentievermogen ten opzichte van landen die snellere en zekerder routes naar burgerschap bieden. Het

ontmoedigt langdurige vestiging, ondernemerschap en het kopen van een woning, allemaal essentieel voor de economie.

7. Verlies van belastinginkomsten voor de staat

Het verlengen van de naturalisatietermijn kan leiden tot een aanzienlijk verlies van belastinginkomsten. Hoogopgeleide migranten die zich niet welkom voelen, zullen eerder na 5-7 jaar vertrekken in plaats van nog eens vijf jaar te wachten op naturalisatie. Deze kenniswerkers betalen vaak bovengemiddeld belasting vanwege hun hogere salarissen. Als zij Nederland verlaten voor landen met gunstiger naturalisatievoorwaarden, nemen zij hun belastingbijdragen mee. Dit betekent een direct fiscaal verlies voor de Nederlandse schatkist. Ironisch genoeg kan een maatregel die bedoeld is om migratie te beperken, juist leiden tot het vertrek van de migranten die economisch het meest bijdragen.

8. Persoonlijke en gezinsmatige onzekerheid

Voor inwoners met gezinnen, carrières en hypotheek is het verschil tussen vijf en tien jaar ingrijpend. Het verdubbelen van de termijn betekent een verdubbeling van de periode van onzekerheid voor wie afhankelijk is van werk- of verblijfsvergunningen. Het maakt langdurige stabiliteit afhankelijk van bureaucratie in plaats van aan daadwerkelijke bijdrage, wat het moeilijker maakt om een toekomst in Nederland op te bouwen.

9. Uitsluiting van stemrecht en democratisch tekort

Door de wachttijd te verdubbelen, verlengt het voorstel feitelijk de politieke uitsluiting van honderdduizenden langdurige inwoners die belasting betalen en zich aan de Nederlandse wet houden, maar niet mogen stemmen bij nationale verkiezingen. Dit creëert een groep mensen die wordt bestuurd zonder vertegenwoordiging, mogelijk tot wel tien jaar lang. In een gezonde democratie zouden langdurige inwoners die onder Nederlandse wet leven en aan de samenleving bijdragen niet zo lang van politieke deelname moeten worden uitgesloten.

10. Beleidsinstabiliteit en verlies van vertrouwen

Migranten nemen belangrijke levensbeslissingen (zoals het kopen van een huis, het leren van de taal en het stichten van een gezin) op basis van de geldende wetgeving. Het halverwege veranderen van de regels tast het vertrouwen aan in de voorspelbaarheid en rechtvaardigheid van het Nederlandse beleid. Het zendt het signaal uit dat de voorwaarden om 'erbij te horen' politiek onderhandelbaar zijn, in plaats van principieel.

Conclusie

Het verlengen van de naturalisatietermijn naar tien jaar is een regressieve, symbolische en contraproductieve maatregel die integratie ondermijnt en het imago van Nederland als eerlijk en toekomstgericht land schaadt.

Een rechtvaardiger en op feiten gebaseerd alternatief zou zijn om:

- De naturalisatietermijn van vijf jaar te behouden.
- Uitzonderingen voor langdurige bijdragers en echtgenoten van Nederlanders te handhaven.
- In te zetten op participatie en integratie door inclusie, niet door uitsluiting.

Nederland heeft baat bij inwoners die hier hun leven opbouwen. Een decennium laten wachten voordat ze volledig als gelijken worden vertrouwd, is in niemands belang.